

Riigikohtu arvamus¹ krediidiinkassode ja -ostjate seaduse eelnõu kohta

Eelnõu § 11 lõige 4 sätestab piiravad tähtajad uue tegevusloa taotluse esitamisele kui eelmine taotlus on jäetud rahuldamata või läbi vaatamata. Sarnast piirangut uue tegevusloa taotluse esitamisele pole sätestatud juhuks, kui tegevusloa taotlus tunnistatakse kehtetuks eelnõu § 13 lõike 2 alusel. Seega pole eelnõust täpsemalt võimalik aru saada, kas ka tegevusloa kehtetuks tunnistamisel kehtib mingi ajaline piirang uue tegevusloa taotluse esitamisele. Eelnõu seletuskirjas pole erisust põhjendatud. Eelnõu § 13 tuleks selles osas täpsustada.

Eelnõu § 13 lõige 3 annab õigusliku aluse ettekirjutuse tegemiseks, kui esinevad tegevusloa kehtetuks tunnistamise alused, et anda taotlejale võimalus Finantsinspektsiooni poolt tuvastatud puudused parandada. Eelnõu § 77 lõige 1, mis reguleerib ettekirjutuse tegemise aluseid, ei loetle eelnõu § 13 lõikes 3 märgitud eraldiseisva ettekirjutuse tegemise alusena. Eelnõu § 77 lõiget 1 tuleks selles osas täpsustada.

Eelnõu § 77 lõike 3 eesmärki tuleks täpsustada. Eelnõu § 1 lõige 2 sätestab, et eelnõuga ette nähtud haldusmenetlusele kohaldatakse haldusmenetluse seaduse sätteid, arvestades käesolevast seadusest ja Finantsinspektsiooni seadusest tulenevaid erisusi. Haldusmenetluse seaduse § 60 lõigete 1 ja 2 kohaselt on kehtiv haldusakt kohustuslik igaühele. Seega puudub vajadus eelnõu § 77 lõikes 3 eraldi sätestada haldusakti täitmise kohustuslikkust. Sätte kehtima jäämisel tuleks lisada viide ka vaide esitamise võimalusele. Tähele tuleb panna ka seda, et sõltumata ettekirjutuses märgitust, on ettekirjutuse täitmist võimalik peatada nii kohtumenetluses esialgse õiguskaitse abinõu kohaldamisel (halduskohtumenetluse seadustiku § 249 lg 1) kui ka vaidemenetluses haldusmenetluse seaduse §-s 81 sätestatud eeldustel.

¹ Riigikohtu arvamus ei väljenda Riigikohtu siduvat seisukohta. Riigikohus kujundab siduvaid seisukohti ainult kohtuasjade menetlemisel Riigikohtus.